

Būsim pazīstami
Dženifera Kopere no
Bostonas, ASV
Vecums — 25,
nodarbošanās — daudz
un dažādas.

Satiku viņu Rojas vidusskolā direktora kabinetā, malkojot kafiju.

— **Ko šeit dara amerikāniete no Bostonas?**

— Esmu ieradusies apskatīt savu nākamo darba vietu. Ar septembri sāksu mācīt angļu valodu Rojā.

— **Kā tu uzzināji par Latviju, par Roju, kā vispār šeit nokļuvi?**

— ASV es iestājos Miera misijā. Baltijas valstis ir divas programmas — angļu valodas mācīšana un biznesa programma. Man piedāvāja izvēlēties no apmēram deviņām austrumeiropas valstīm, uz kurieni doties. Es devos uz bibliotēku, šo to palasīju par Latviju un vēl uzzināju, ka Vendija rekomendējusi Latviju un Latviešus kā jaukus cilvēkus, un tā es izvēlējos Latviju. Sākumā uz Baltijas valstīm devās ap 50 cilvēkiem, uz Latviju ap 20, taču šobrīd Engurē esam palikuši divpadsmit drosmīgie.

— **Ko jūs darāt Engurē?**

— Engurē jau kopš jūnija mums māca pedagoģiju un, galvenais, latviešu valodu. Engurē arī Jāpus svētkiem. Tas bija jauki — latviešu dziesmas un tautastērpi. Vēl bija jauki Jūras svētki. Man patika latviešu grupa «Prāta Vētra».

— **Kāpēc vispār iestājies Miera misijā?**

— Kaut kā vienmēr esmu jutusi vēlēšanos palīdzēt cilvēkiem. Tas ir mans aicinājums. Jau pirms tam strādāju dažādās palīdzības organizācijās.

— **Varbūt pastāsti par sevi? Nākamie studenti deg nepacietībā tev iepazīt.**

— Nu, esmu dzimusi Masačusetas štatā, dzīvoju Bostonā. Esmu beigusi universitāti Indiānā, filozofijas fakultāti.

— **Ļoti mili filozofiju? Kuri domātāji ir tev tuvākie?**

— Jā, tiešām ļoti. Es domāju, mēs pat varētu izveidot filozofijas klubīgu. Mans iecienītākais filozofs ir Platons.

«Es zināju jau uzreiz, ka šeit palikšu...»

I. Zūberga foto

— **Esmu dzirdējusi, ka Ņujorku dēvē par «lielo ābolu», kā sauc Bostonu?**

— Bostona ir «the been city» — «pupu pilsēta». Šāds nosaukums cēlies tāpēc, kas bostoniešiem ir tāds tradicionālais pupu ēdiens. Bet mana mīļākā pilsēta ir «vējainā pilsēta» — Čikāga.

— **Pastāsti par saviem hobijiem. Ko dari brīvajā laikā?**

— O, man patīk dziedāt, dejot, lasīt, dzert kafiju un, jā, spēlēt futbolu.

— **Tagad ekspresjautājumi: mīļākā krāsa — zaļa**

— **ēdiens — suši (Japāņu virtuve), pie tam esmu veģetāriete**

— **ziedi — orhidejas un irisi**

— **mūzika — alternatīvā, kā R. E. M., U2, the Cranberries u. tml.**

— **Vai interesējies par politiku?**

— Jā, tā man interesē. Šogad būs prezidenta vēlēšanas, un es ceru, ka būšu lietas kursā, kas tur notiks.

— **Ko vēl tev varētu pajautāt?**

— **Varbūt pastāsti kaut ko no savas bērnības?**

— Bērnībā es gribēju doties uz Mēnesi. Bet vispār vienmēr esmu gribējusi darīt kaut ko cilvēku labā. Es gribēju būt ārste. Kas zina, varbūt, kad būšu atpakaļ ASV, es strādāšu medicīnas jomā.

— **Nu, bet kā ar pedagoģiju? Vai domāji arī par to?**

— Tā ir viena no lietām, ko es vienmēr esmu gribējusi darīt. Kad studēju filozofiju, es īsti nezināju, ko gribu darīt savā dzīvē, bet par pedagoģiju esmu domājusi vienmēr. Nu, lūk, un tagad esmu Latvijā, lai mācītu.

— **Kā tev šķiet, šo laiciņu Latvijā dzīvojot, vai jūti daudz atšķirību no Amerikas?**

— Dažas lietas ir atšķirīgas, piemēram, tas, kā cilvēki pavada brīvo laiku. Kopš esmu Latvijā, esmu dziedājusi un dejojusi daudz vairāk nekā ASV. Visi latvieši, kurus esmu līdz šim satikusi, prot ļoti labi dziedāt, un jums ir tiešām daudz dziesmu. Tāpat ASV nav tik daudz tautas vēstures un folkloras, bet tas ir saprotami, jo ASV ir tikai 220 gadus veca valsts, bet Latvija ir ļoti, ļoti veca.

— **Bet daba?**

— O, ļoti atgādina manu dzimto pilsētu Masačusetsā.

— **Vai tevi nesāk nomākt nostājīga?**

— Vēl ne. Noteikti ne.

— **Amerikā ir dažādi tradicionāli svētki, kādu pie mums nav.**

— Jā, man ļoti patīk Pateicības svētki. Tie ir trešajā novembra ceturtdienā. Tie ir svētki, kurus atzīmē kā dienu, kad indiāņi ar pirmajiem ieceļotājiem it kā ēduši kopā pusdienas, bet patiesībā tas nekad nav noticis. tā ir tikai viena no teikām, ko stāsta. Bet ir jauki vienkārši pabūt kopā ar ģimeni un labi pašam.

— **Bet tu esi veģetāriete, kā ar tradicionālo titaru?**

— Nē, nekādu titaru. Es ēdu salātus un augļus.

— **Kādi cilvēki tev patīk?**

— Man patīk sabiedriski cilvēki, tādi, kuriem patīk dziedāt, dejot, darboties. Patīk, ja cilvēks spēj būt gan nopietns, gan arī ar humora izjūtu. Patīk godīgi cilvēki. Es ceru, mani studenti būs atklāti par to, ko grib mācīties, darīt. Es ceru, ka mums būs radošā sadarbība. Rojā es ļoti vēlos kontaktēties ar ģimenēm, skolēniem, skolotājiem, iesaistīties šīs pilsētiņas dzīvē pēc iespējas vairāk, jo galu galā dzīvošu šeit divus gadus. Es gribētu, lai man palīdzētu apgūt latviešu valodu, savukārt cilvēkiem, kuri gribētu Rojā apgūt angļu valodu, es noteikti būtu ar mieru palīdzēt.

— **Kā tu sevi raksturotu trīs vārdos?**

— Pirmkārt, tieša. Otrkārt, enerģiska, enerģijas man nav trūcis nekad, mani nogurdināt ir visai grūti. Treškārt — esmu jautra. Es domāju man ir laba humora izjūta.

— **Ko gribētu sagaidīt no nākamajiem studentiem?**

— Es ceru viņi mācīsies angļu valodu. Es gribētu, lai viņi man uzdod daudz jautājumu, lai kopā ar mani viņiem būtu labi. Es ceru, viņi nebūs kautrīgi.

— **Zini, šķiet, viņi tādi būs.**

— Jā, man teica, ka latviešu skolēni esot kautrīgi, bet es ceru, ka pēc iepazīšanās ar mani viņi kļūs pārliecinātāki un droši izteiks savas domas.

— **Tu minēji, ka tev patīk filozofija, varbūt tev ir sava dzīves filozofija, pēc kuras tu vadies? Es pat domāju, ka mēs tā varētu nobeigt šo sarunu.**

— Es uzskatu, katram cilvēkam ir jābūt individualitātei, ir jāizpēta savas personīgās iespējas un talanti un tie jāliek lietā pēc iespējas vairāk.

— **Vai tiekamies 1. septembrī?**

— Protams, man patīk šī vieta. Es zināju jau uzreiz, ka šeit palikšu.

— **Jauno Rojas vidusskolas angļu valodas skolotāju iztaujāja Inese Freija**